

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ความก้าวหน้าทางด้านวิชาการและเทคโนโลยีของโลกในยุคปัจจุบัน ได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ หันมาปรับเปลี่ยนแนวทางการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ ด้วยการนำเอาความรู้และเทคโนโลยีมาเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศ เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายแห่งการเป็นเศรษฐกิจและสังคมแห่งการเรียนรู้ (Knowledge – based Education) ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ อย่างมากมาย มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในหลาย ๆ ด้านเพื่อประโยชน์แก่การพัฒนา การต่อสู้แข่งขันด้านต่าง ๆ บนเวทีโลกในปัจจุบัน จึงเป็นการต่อสู้แข่งขันกันในการพัฒนาความรู้และเทคโนโลยี ประเทศที่มีความรู้หรือเทคโนโลยีสูงกว่า มักจะเป็นผู้ได้เปรียบเสมอ สำหรับประเทศไทยข้อมูลจากการวัดความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศของสถาบัน IMD (Institute Management Development) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่าง ๆ 49 ประเทศทั่วโลก ปรากฏว่า ในปี พ.ศ. 2545 ความสามารถในการแข่งขันของไทยเป็นอันดับ 34 ซึ่งจากการจัดอันดับดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงปัจจัยหลักที่ทำให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยังด้อยกว่าประเทศอื่น ไม่ว่าจะเป็นทักษะของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โครงสร้างพื้นฐานด้านสารสนเทศ ระดับความสนใจด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของเยาวชน เป็นต้น (ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์. 2545 : 11)

จากความจำเป็นในการสร้างความเข้มแข็งในการแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ในยุคโลกาภิวัตน์ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (เนคเทค) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงได้จัดทำนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะ พ.ศ. 2544 – 2553 ของประเทศไทยขึ้น สาระและใจความสำคัญของนโยบายนี้ก็เพื่อการพัฒนาสังคมไทยและประชากรไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ที่สามารถใช้ภูมิปัญญาพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า กลายเป็นสังคมที่พัฒนาแล้วในทุก ๆ ด้าน เกิดความมั่นคงและ ความเจริญก้าวหน้าที่ยั่งยืน ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุขทั่วกัน ทั้งนี้โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโทรคมนาคมที่ทันสมัยเป็นแรงขับเคลื่อนกิจกรรมที่เป็นยุทธศาสตร์สำคัญ 5 แขนงหลัก อันได้แก่ การบริหารงานของรัฐบาล (e-Government) พาณิชยกรรม (e-Commerce) อุตสาหกรรม (e-Industry) การศึกษา (e-Education) และสังคม (e-Society) ให้เกิดผลเป็นรูปธรรมของ

การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงที่ยั่งยืนและก้าวหน้า ทันการเปลี่ยนแปลงของ
 กระแสโลก โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง และคุณธรรมของศาสนาและวัฒนธรรมอันดีงาม
 ของคนไทยเป็นพื้นฐาน โดยกำหนดระยะเวลาการดำเนินงานตามนโยบายเป็นเวลา 10 ปี และ
 เพื่อให้ให้นโยบายเหล่านี้สามารถแปรเปลี่ยนไปสู่ภาคปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมและมีความเป็นไปได้
 จึงนำกรอบยุทธศาสตร์มาจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทย พ.ศ. 2545 –
 2549 โดยนำกรอบยุทธศาสตร์สำคัญสามเรื่องมาพิจารณาเป็นประเด็นหลักของแผนแม่บท
 ได้แก่ การพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ของไทย การพัฒนาบุคลากรด้าน
 เทคโนโลยีสารสนเทศ และการบริหารงานและบริการของภาครัฐเพื่อก้าวสู่ e-Government
 (ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์. 2545 : 4)

กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานรัฐที่มีภารกิจหลักต้องดูแลเด็กและเยาวชนรวม
 ประมาณ 18 ล้านคน ให้ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 และการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ทั้ง
 สนับสนุนให้เรียนถึงระดับอุดมศึกษา ตามศักยภาพของแต่ละคนเพื่อสามารถประกอบอาชีพ
 เลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ รวมทั้งเป็นกำลังงานของประเทศชาติ ช่วยพัฒนาต่าง ๆ ให้
 สังคมร่มเย็นเป็นสุขและสามารถไปสู่เป้าหมายข้อหนึ่งที่รัฐบาลระบุไว้ คือ เพื่อให้เป็นสังคม
 แห่งคุณธรรม ภูมิปัญญาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีการสร้างเสริมค่านิยมการเรียนรู้และ
 สร้างมูลค่าเพิ่มตลอดเวลา และเพื่อเป็นการสนองนโยบายของรัฐบาล กระทรวงจึงได้กำหนด
 นโยบายเร่งรัด ในการพัฒนาและส่งเสริมการใช้ ICT (Information and Communication
 Technology) เพื่อพัฒนาการศึกษาในทุกด้าน โดยเฉพาะการพัฒนา ครู อาจารย์ การช่วยให้
 เด็กและเยาวชน ได้เข้าถึงแหล่งความรู้และได้เรียนอย่างทัดเทียมกัน การพัฒนาระบบบริหาร
 จัดการให้ลื่นไหล มีประสิทธิภาพสูงสุด การจัดเครื่องมืออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และการเชื่อมโยง
 เครือข่าย (อธิปัตย์ คลีสุนทร. 2546 : 14)

จากเหตุผลดังกล่าว จึงได้มีการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ
 การศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2547 – 2549) ที่จัดทำโดยผู้ทรงคุณวุฒิจากส่วน
 ราชการและภาคเอกชน โดยกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อไปสู่ความสำเร็จ 4 ประการ คือ
 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 1 – 3)

1. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
2. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารและการจัดกิจกรรมทางการศึกษา
3. การผลิตและการพัฒนาบุคลากร
4. การกระจายโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา

สำหรับในส่วนของการพัฒนาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ซึ่งเป็นนโยบายของรัฐที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเยาวชนให้สามารถใช้ประโยชน์ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศ และการส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาทุกแห่งได้มีความพร้อมนั้น กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงานทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยเฉพาะในระดับสถานศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการตามแผนไปในระดับหนึ่งแล้ว เช่น การพัฒนาขีดความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ของเด็กและเยาวชน การพัฒนาครูและบุคลากรด้านการศึกษาให้มีความรู้ ประสพการณ์และทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาสื่อและซอฟต์แวร์ การจัดหาและพัฒนาระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการจัดการ (MIS) การดำเนินการด้านการบริหารและเพิ่มประสิทธิภาพจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ อนึ่ง ในการเร่งรัดพัฒนาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาในสถานศึกษา ได้มีแผนการจัดการระบบคอมพิวเตอร์ให้แก่สถานศึกษา ทั้งหมด 43,010 แห่ง ให้มีระบบคอมพิวเตอร์ใช้ในสัดส่วนที่เหมาะสม โดยในปีการศึกษา 2546 สามารถจัดหาได้ 1 เครื่อง ต่อนักเรียน 103 คน แต่ถ้าคิดจำแนกตามระดับการศึกษา ระดับประถมศึกษา 1 เครื่อง ต่อนักเรียน 120 คน ระดับมัธยมศึกษา เครื่อง ต่อนักเรียน 53 คน และภายในปีงบประมาณ 2547 – 2549 กระทรวงมีแผนจะดำเนินการพัฒนาให้ระบบคอมพิวเตอร์เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้แก่สถานศึกษาทุกแห่ง กระทรวงศึกษาธิการ (2547 : เว็บไซต์)

ในส่วนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 มีภารกิจรับผิดชอบการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่ 6 อำเภอของจังหวัดหนองคาย ประกอบด้วย อำเภอบังกาฬ อำเภอศรีวิไล อำเภอพรเจริญ อำเภอเซกา อำเภอบึงโขงหลง และอำเภอบุ่งคล้า มีสถานศึกษาในสังกัด 182 แห่ง สภาพปัจจุบัน ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัด ยังประสบปัญหาอยู่มาก จากผลการนิเทศ ติดตามผลการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัด ของกลุ่มส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 (2546 : 2 – 6) พบว่า สถานศึกษาขั้นพื้นฐานส่วนใหญ่มีคอมพิวเตอร์ใช้ แต่มีจำนวนไม่เพียงพอ คือ เฉลี่ยจะมีคอมพิวเตอร์ใช้โรงละ 2 เครื่อง และ ร้อยละ 90 ใช้ในการบริหารจัดการ มีเพียงร้อยละ 10 เท่านั้นที่ใช้ในการเรียนการสอน มีสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เชื่อมเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจำนวน 25 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 13 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งหมด ส่วนในการบริหารจัดการนั้น พบว่าสถานศึกษาขั้นพื้นฐานส่วนใหญ่ขาดงบประมาณในการดำเนินงาน ไม่มีแผนในการดำเนินงาน ผู้บริหารไม่ให้

ความสำคัญ ครูไม่มีความรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากนี้ หลักสูตรสถานศึกษาของสถานศึกษาส่วนใหญ่ ยังให้ความสำคัญของสาระการเรียนรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศน้อย และส่วนใหญ่ไม่มีการจัดการเรียนการสอนในสาระนี้

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งมีส่วนในการบริหารจัดการการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา จึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 เพื่อหาข้อสรุปของปัญหาและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหานั้น อันจะเป็นประโยชน์สำหรับสถานศึกษาได้ใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของสถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานและความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ทั้งโดยรวมและรายด้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานและความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 จำแนกตามสถานภาพและขนาดของสถานศึกษา ทั้งโดยรวมและรายด้าน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานและความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ของผู้บริหารและครูสารสนเทศ

สมมติฐานการวิจัย

สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 มีสภาพการดำเนินงานและความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ จำแนกตามสถานภาพและขนาดสถานศึกษา แตกต่างกันทั้งโดยรวมและรายด้าน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ในแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2547–2549 ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ 4 ยุทธศาสตร์ คือ ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร

และบริการทางการศึกษา ด้านการผลิตและการพัฒนาบุคลากร ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 8-19) ซึ่งผู้วิจัยได้นำ ยุทธศาสตร์ทั้ง 4 ยุทธศาสตร์มาสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
3. ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารการจัดการศึกษา
4. ด้านการพัฒนาบุคลากรทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพการดำเนินงานและความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ปีการศึกษา 2548 ซึ่งมีประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา ดังนี้

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูสารสนเทศในสถานศึกษา ปีการศึกษา 2549 จำนวน 364 คน จากสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 182 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ดังนี้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3. 2547 : 1-13)

1.1 สถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 55 โรงเรียน

1.2 สถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 89 โรงเรียน

1.3 สถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 38 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตาราง เครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 154 คน และครูสารสนเทศ จำนวน 154 คน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ดังนี้

2.1 สถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 48 โรงเรียน

2.2 สถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 72 โรงเรียน

2.3 สถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 34 โรงเรียน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ จำแนกเป็น

3.1.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้บริหาร และ ครูสารสนเทศ

3.1.2 ขนาดของสถานศึกษา แยกเป็น ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพการดำเนินงานและความต้องการใช้เทคโนโลยี

สารสนเทศในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2547-2549 ประกอบด้วย

3.2.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศ

3.2.2 ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา

3.2.3 ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้

3.2.3 ด้านการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง สภาพทั่วไปของการนำระบบคอมพิวเตอร์และระบบโทรคมนาคมมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันในด้านต่าง ๆ ได้แก่

1.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีและสารสนเทศ หมายถึง จัดหา จัดให้มีระบบคอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์เพื่อใช้ในการจัดการศึกษาของโรงเรียน การจัดงบประมาณเพื่อการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จัดหาและใช้ทรัพยากรทางด้านเครือข่ายร่วมกันภายในโรงเรียนและกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดเตรียมบุคลากรปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้เพียงพอ จัดให้มีการซ่อมบำรุงรักษาอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพในการใช้ปฏิบัติงาน ความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ชุมชน และท้องถิ่น ในการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียน

1.2 ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา หมายถึง พัฒนาระบบงานคอมพิวเตอร์ ระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการ และพัฒนาบุคลากร โดยความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดให้มีศูนย์ปฏิบัติการระบบสารสนเทศของโรงเรียน เพื่อเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลระดับหน่วยงาน รวมทั้งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและให้บริการทางการศึกษาดัวยระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่สอดคล้องกับการปฏิรูประบบราชการ

1.3 ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การพัฒนาหลักสูตรให้เอื้อต่อการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้จากแหล่งความรู้และวิธีการที่หลากหลาย จัดให้มีการพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อการเรียนการสอน พัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ จัดให้มีสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทต่าง ๆ ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

1.4 ด้านการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง ส่งเสริม สนับสนุนในการพัฒนาครู นักเรียน และบุคลากรในโรงเรียนให้มีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยจัดให้มีการพัฒนาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ ในสถานศึกษา พัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อจัดการเรียนรู้ ส่งเสริมการวิจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ รวมทั้ง

ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานราชการและเอกชน ในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสาร

2. ความต้องการ หมายถึง ความปรารถนาหรือความต้องการของโรงเรียนที่จะได้รับการช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนจากหน่วยงานหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถดำเนินการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. สถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 1- 4 รวมถึงสถานศึกษาที่จัดการศึกษาในระดับก่อนประถมศึกษาด้วย

4. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หมายถึง เขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ อาศัยอำนาจตามมาตรา 33 ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มีสถานศึกษาในสังกัดในเขตอำเภอบึงกาฬ อำเภอเซกา อำเภอพรเจริญ อำเภอศรีวิไล อำเภอบึงโขงหลง อำเภอบุงคล้า จังหวัดหนองคาย

5. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ รองผู้อำนวยการโรงเรียน หรือข้าราชการครูที่ปฏิบัติหน้าที่ผู้รักษาราชการแทนในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน

6. ครูสารสนเทศ หมายถึง ข้าราชการครูในสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานเทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา

7. ขนาดของสถานศึกษา หมายถึง ขนาดของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 จำแนกเป็น 4 ขนาด คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ โดยใช้จำนวนนักเรียนเป็นเกณฑ์การแบ่ง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3. 2547 : 1-13) แต่เนื่องจากขนาดใหญ่พิเศษซึ่งมีนักเรียนตั้งแต่ 601 คนขึ้นไปมีจำนวนสถานศึกษาน้อย ในการวิจัยครั้งนี้จึงยุบรวมเข้ากับขนาดใหญ่ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

7.1 สถานศึกษาขนาดเล็ก หมายถึง สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีนักเรียน 1- 120 คน

7.2 สถานศึกษาขนาดกลาง หมายถึง สถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีนักเรียน 121- 400 คน

7.3 สถานศึกษาขนาดใหญ่ หมายถึง สถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีนักเรียนตั้งแต่ 401 คน ขึ้นไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ในการดำเนินการพัฒนาปรับปรุง และวางแผนในการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในสถานศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY